U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců JUDr. Romana Fialy, Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Pavla Pavlíka a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **V. S.,** zastoupeného Mgr. Václavem Strouhalem, advokátem se sídlem v Písku, třída Přátelství 1960, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi **Obvodním soudem pro Prahu 7** a **Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Jihočeského kraje,** jehož dalšími účastníky jsou účastníci řízení, které se vedlo u Obvodního soudu pro Prahu 7 pod sp. zn. 52 C 100/2015, o žalobě na přiznání zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu: žalobce **V. S.,** zastoupený Mgr. Václavem Strouhalem, advokátem se sídlem v Písku, třída Přátelství 1960, a žalovaná **Česká republika – Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praze 7, Nad Štolou 3,

t a k t o :

Návrh **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem doručeným dne 17. 2. 2017 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů (dále jen „zákon č. 131/2002 Sb.“), se V. S. (dále jen „navrhovatel“ nebo „žalobce“) domáhal, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi Obvodním soudem pro Prahu 7 a Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Jihočeského kraje, ve věci žaloby na přiznání zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu podle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů.

Z předloženého návrhu a jeho příloh vyplynulo, že navrhovatel podáním ze dne 28. 1. 2015 uplatnil u Ministerstva vnitra nárok na zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která mu měla vzniknout v důsledku nezákonně nařizované služby přesčas a nesprávného úředního postupu v řízení o doplacení služebního příjmu za nařizovanou službu přesčas, v řízení o odchodném a v řízení o doplacení výsluhového příspěvku. Ministerstvo vnitra sdělením ze dne 6. 2. 2015 navrhovatele vyrozumělo, že o jeho žádosti by měl rozhodnout příslušný služební funkcionář a postoupilo věc řediteli Krajského ředitelství policie

Jihočeského kraje. Uvedený služební funkcionář však žádost navrhovatele nevyřídil a vrátil ji zpět Ministerstvu vnitra. Ministerstvo vnitra opětovně postoupilo žádost navrhovatele příslušnému funkcionáři Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje a tento žádost znovu vrátil k vyřízení Ministerstvu vnitra. O tomto postupu byl navrhovatel vyrozuměn sděleními Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje ze dne 13. 3. 2015 a 27. 4. 2015.

Po předběžném uplatnění nároku navrhovatel podal žalobu k Obvodnímu soudu pro Prahu 7, věcně a místně příslušnému soudu žalované České republiky – Ministerstva vnitra. Obvodní soud pro Prahu 7 usnesením ze dne 18. 1. 2017, čj. 52 C 100/2015-13, řízení zastavil (výrok I) s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena Krajskému ředitelství policie Jihočeského kraje (výrok II). V odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že vztahy služební jsou vztahy zaměstnanecké s určitými modifikacemi, nejedná se tedy o odpovědnostní vztah veřejnoprávní povahy, na který by bylo možné vztáhnout působnost zákona č. 82/1998 Sb. Řízení ve věcech služebního poměru upravuje zákon č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, který svěřuje pravomoc rozhodovat ve věcech služebního poměru ministru vnitra a příslušným služebním funkcionářům. Obvodní soud pro Prahu 7 ve věci zaujal názor, že pravomoc k projednání a rozhodnutí dané věci, která souvisí s ukončením služebního poměru žalobce k Policii České republiky, není svěřena soudu v rámci občanského řízení sporného, a proto řízení pro nedostatek pravomoci zastavil a věc postoupil k dalšímu řízení domněle příslušnému orgánu, Krajskému ředitelství policie Jihočeského kraje. Navrhovatel toto usnesení Obvodního soudu pro Prahu 7 napadl odvoláním a současně podal návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu. V rámci občanskoprávního řízení taktéž navrhl, aby bylo odvolací řízení přerušeno do doby rozhodnutí zvláštního senátu.

Ve svém návrhu na řešení kompetenčního sporu zvláštním senátem navrhovatel uvedl, že v jeho věci vznikl negativní kompetenční spor, když jeho nárok odmítá projednat jak správní orgán, ředitel Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, tak i Obvodní soud pro Prahu 7. Navrhovatel podotýká, že jemu vzniklá újma nesouvisí s jeho služebním poměrem k Policii České republiky, ale s vydáním nezákonných rozhodnutí a nesprávným úředním postupem správního orgánu. Je proto přesvědčen, že na jím uplatněný nárok dopadá zákon č. 82/1998 Sb., a navrhuje, aby zvláštní senát vyslovil, že k projednání a rozhodnutí v této věci je dána pravomoc Obvodního soudu pro Prahu 7 jako obecného soudu žalované.

Zvláštní senát si od Obvodního soudu pro Prahu 7 vyžádal spis, vedený u něj pod sp. zn. 52 C 100/2015. Z jeho obsahu zjistil, že Městský soud v Praze svým usnesením ze dne 27. 4. 2017, čj. 14 Co 131/2017-26, již rozhodl o odvolání navrhovatele proti napadenému usnesení Obvodního soudu pro Prahu 7, a to tak, že usnesení soudu prvního stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Městský soud v Praze své rozhodnutí odůvodnil tak, že ze žaloby není zřejmé, čeho se žalobce konkrétně domáhá v jednotlivých případech tvrzeného porušení povinností a zásahu do jeho práv Krajským ředitelstvím policie Jihočeského kraje. Žaloba je neurčitá, nelze z ní zjistit, z čeho sestává žalobcem uplatněný nárok na zaplacení požadované částky v situaci, kdy jeho vylíčení skutkového stavu vede k závěru o několika uplatněných nárocích na základě rozdílných skutkových základů. Podle odvolacího soudu měl soud prvního stupně žalobce vyzvat k doplnění a opravě žaloby tak, aby bylo zřejmé, jaká jednotlivá porušení Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje, respektive jednotlivé zásahy do práv žalobce, vedla ke

konkrétní újmě (škodě) na straně žalobce a v jaké výši. Dále by měl žalobce podle odvolacího soudu doplnit tvrzení k příčinné souvislosti mezi porušením povinností (nezákonným rozhodnutím, nesprávným úředním postupem) a vzniklou újmou (škodou). Ze spisu se dále podává, že po vrácení věci Obvodnímu soudu pro Prahu 7 tento učinil příslušnou výzvu vůči žalobci a žalobce na ni reagoval podáním, kterým svou žalobu doplnil.

Zvláštní senát se nejprve zabýval podmínkami, za nichž může věc projednat a rozhodnout o ní.

Stranami kompetenčního sporu jsou dle § 1 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. buď soudy a orgány moci výkonné, územní, zájmové nebo profesní samosprávy, nebo soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví.

Vznikne-li kladný nebo záporný kompetenční spor o pravomoc nebo věcnou příslušnost k vydání rozhodnutí, rozhodne zvláštní senát o tom, kdo je příslušný vydat rozhodnutí uvedené v návrhu na zahájení řízení. Kladným kompetenčním sporem je podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb. spor, v němž si jedna strana osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Záporný kompetenční spor dle téhož ustanovení nastává tehdy, jestliže v totožné věci individuálně určených účastníků strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí.

Podle § 3 odst. 2 citovaného zákona návrh na zahájení řízení o kompetenčním sporu je oprávněna podat některá z jeho stran nebo účastník řízení ve věci, v níž se otázka pravomoci vydat rozhodnutí stala spornou.

Žalobce ve svém návrhu na zahájení řízení o kompetenčním sporu usuzuje na existenci záporného kompetenčního sporu. Existence záporného kompetenčního sporu či kladného kompetenčního sporu je podmínkou pro to, aby zvláštní senát mohl rozhodnout o tom, kdo je příslušný vydat rozhodnutí uvedené v návrhu na zahájení řízení.

Protože zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu existujícího ke dni, kdy o věci rozhoduje (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 24. 11. 2004, čj. Konf 3/2003-18, publikované pod č. 485/2005 ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu), je podstatné nejen to, že kompetenční spor vznikl, ale také to, že trvá ke dni rozhodnutí o něm zvláštním senátem.

Účastník řízení (v daném případě žalobce) se tedy může úspěšně domáhat rozhodnutí zvláštního senátu o kompetenčním sporu jen tehdy, pokud takovýto spor mezi jeho stranami vznikl a ke dni rozhodování zvláštního senátu trvá. Podmínka trvání kompetenčního sporu však v daném případě splněna není. Ačkoli Obvodní soud pro Prahu 7 původně popřel svou pravomoc rozhodovat ve věci, jeho rozhodnutí bylo po podání návrhu na zahájení kompetenčního sporu k odvolání žalobce Městským soudem v Praze zrušeno. V době rozhodování zvláštního senátu již zde tedy není druhá strana kompetenčního sporu, která by popírala svou pravomoc ve věci rozhodnout, a není tak dána ani existence kompetenčního sporu, k jehož řešení by byl povolán zvláštní senát (srov. také usnesení zvláštního senátu ze dne 3. 11. 2005, čj. Konf 29/2005-23).

S ohledem na uvedené zvláštní senát odmítl návrh pro nesplnění podmínek řízení o kompetenčním sporu, a to za přiměřeného použití § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 4 zákona č. 131/2002 Sb.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. prosince 2017

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu
(řádná dovolená)

v zast. JUDr. Michal Mazanec
člen senátu